

Джумая, което, както пише дописникътъ на казания вѣстникъ, то по програма не е отстъпвало на българските училища даже отъ 1870 г. нататъкъ (Цариградски Вѣкъ, бр. 39).

Съвсъмъ посрѣдственни сѫ свѣдѣнията за единъ другъ сливенецъ, готвенъ за единъ отъ първите учители въ новооткритата Габровска гимназия. Именувалъ се *Игнатъ Вербенъ*, което странно прѣзиме той ще е донесълъ отъ Русия, дѣто билъ пратенъ да слѣдва. Тамъ се е училъ като стипендантъ по ходатайството на Априловъ, Тошковичъ и Палаузовъ въ 1840 г. (Ср. Дръ Селим., II, 5 6 и III, 8 за старанията му да се пращатъ българи на учение въ Русия). *Вербенъ*, обаче, не билъ щастливъ да види плодовете на своето тъй цѣнно за онова врѣме руско образование и умира на връщане отъ Русия за България. (Гридатилѣтие дѣятелности Одескаго Болг. настоят. (съ 1854—1884) и матер. для ист. освобожд. Бол. Одеса, 189), стр. 4).

Не по-малко отъ сливенци въ самия Сливенъ се отличаватъ като ревнители на българското възраждане и заселенитѣ въ Влашко сливенци. Палмата на първенство за тая родолюбива дѣйност взематъ Браилските сливенци. Тѣ основаватъ единъ отъ най-добрите на врѣмето си вѣстници — *Българска пчела* (1863 — 1864)¹⁾. *Михаилъ Колониц*, редакторъ на „Отечество“, банкеръ въ Букурещъ, е сѫщо сливненецъ. Най-виднитѣ настоятели на първото българско училище въ Браила сѫ били сливенци. (Вжъ „Българска Пчела“, год. I, бр. 34. Въ сѫщото списание, между първите сподвижници на което личатъ пакъ сливенци, има и статия за сливенските училища. Бр. 41, 1864 г.).

Като спомоществуватели на първите български книги или Венелинови трудове, прѣселенитѣ въ Влашко сливенци изпрѣварватъ съгражданите си въ мрачната и несигурна Турция. Така, рано слѣдъ 1830 г. между първите спомоществуватели на Венелинозите книги се четатъ имена на сливенци, прѣснати по разни краища на Влашко: Хаджій Нойко, Хаджи Божиловъ, Антонъ Петровъ, Михаилъ Ангеловичъ, Теодоръ Ивановъ, Георги Димитриевъ — заселени въ Букурещъ; Дим. и Вас. Диамандовци, Братия Петрози Чобановци, Вас. Миновъ, Ат. Дойчовъ, Коста Дойчовъ, Стеф. Николаевъ, Дим. Поповичъ, Гани Ганчовъ, Х. Иоанъ Дучовичъ,

¹⁾ Единъ отъ главните основатели на това списание е билъ Николай Цѣновъ. Той е билъ богатъ и често се срѣщашъ случаи за подарени отъ него суми за учениците въ Браила. Той е единъ и отъ основателитѣ на „Книжовното Д-во“, съ първо седалище въ Браила, въ първоначалния фондъ на което внесаль 12,000 лева.

Отъ настоятелитѣ на списанието „Българска Пчела“ въ Браила сливенци сѫ: Петъръ Симовъ, М. Поповичъ, К. Поповичъ, Дръ Селимински и Ив. Лазаровичъ.